

Concert zondag 5 februari 2012
Felicia van den End en Gwyneth Wentink
Sandton Hotel Vennendal - Nunspeet

Inhoud

- 2 Programma 5 februari 2012
- 3-4 Over de musici
- 5-6 Toelichting door Hans Maas
- 7 Contactadressen en concertlocaties
- 8 Agenda seizoen 2011/2012
- 9 Bestelformulier seizoen 2011/2012

randmeer
concerten

8e Randmeerconcert - seizoen 2011/2012
zondag 5 februari 2012 14.00 uur
Sandton Landgoedhotel Vennendal

Felicia van den End - fluit
Gwyneth Wentink - harp

Franz Schubert
(1797-1828)

Sonate a kl.t. D 821 'Arpeggione'
- *Allegro moderato*
- *Adagio*
- *Allegretto*

Gabriel Fauré
(1845-1924)

Impromptu nr 4 op. 86 (1904) voor harp solo

Gabriel Fauré

Fantaisie op. 79 (1898)

François Borne
(1840-1920)

Fantaisie brillante sur des airs de 'Carmen'

~ pauze ~

Jean Françaix
(1912-1997)

Cinque piccoli duetti (1975)
- *Preludio*
- *Pastorale*
- *Canzonetta*
- *Sogno*
- *Rondo*

Ástor Piazzolla
(1921-1992)

L'Histoire du Tango (± 1983)
- *Bordel 1900*
- *Café 1930*
- *Nightclub 1960*
- *Concert d'aujourd'hui*

Over Felicia en Gwyneth 1/2

Op 12-jarige leeftijd werd **Felicia van den End** aangenomen in de Jong Talentklas van het Utrechts Conservatorium, waar zij studeerde bij Abbie de Quant.

In 1997 en 1998 behaalde zij de 1e prijs bij het Nationaal Fluitconcours. In 2003 won zij de eerste prijs bij het nationaal concours 'Stichting Jong Muziektalent Nederland' en werd zij verkozen tot 'Jong Muziektalent van het jaar 2002'. In 2003 overtuigde zij de jury van het Prinses Christina Concours en won de eerste prijs in de Nationale Finale, wat resulteerde in een optreden in Carnegie Hall, New York. Meer onderscheidingen volgden, zoals de eerste prijs in het internationale fluitconcours 'Jeunesses Musicales' in Boekarest en de Essent Music Award voor jong talent 2003. In 2008 ontving zij de Elisabeth Evertsen prijs voor Jong Talent. In 2005/2006 studeerde zij aan het Conservatoire National Supérieur in Parijs, waar zij studeerde bij Pierre-Yves Artaud. Zij sloot haar studie in Utrecht in 2007 af met een 10 met onderscheiding. Momenteel sluit Felicia haar Master studie af in Geneve bij Jacques Zoon.

Als soliste trad zij op met verschillende orkesten, waaronder het Antonio Lucio Kamerorkest, het Noord-Hollands Philharmonisch Orkest, Camerata Amsterdam, de Kiev Soloists, het Nederlands Kamerorkest het Nationaal Jeugd Orkesten Amserdam Sinfonietta. Felicia maakte gedurende anderhalf jaar deel uit van de academie van het Opera Orkest in Zürich.

In 2008 speelde zij samen met pianiste Daria van den Bercken in de concertserie *Jonge Nederlanders* van het Concertgebouw en de *Debuutserie* waarmee zij elf concerten in de belangrijkste muziekcentra van Nederland gaven. Ook hebben zij daarvoor de publieksprijs ontvangen met als resultaat een CD opname en de landelijke promotie daarvan.

Felicia geeft regelmatig concerten in Nederland en daarbuiten zoals de Verenigde Staten, Japan, Zuid-Afrika, het Midden-Oosten en Europa.

Het optreden van Felicia van den End samen met pianist Eildert Beeftink bijna twee jaar geleden in de Lukaskerk maakte op de bezoekers grote indruk en heeft leidde tot een uitnodiging voor een hernieuwd optreden. Nu elk op een apart concert.

Zie ook <http://feliciavandenend.com/>

Gwyneth Wentink is geboren te Utrecht in 1981 als dochter van Hongaarse en Nederlandse ouders, die zelf ook musici zijn. Gwyneth kreeg haar eerste harplessen op vijfjarige leeftijd. Zij studeerde bij Erika Waardenburg aan het Utrechts Conservatorium, waar zij in 2000 haar eindexamendiploma als uitvoerend musicus met de hoogst haalbare cijfers plus onderscheiding behaalde.

Op achtjarige leeftijd speelde zij in De Doelen te Rotterdam, het concert voor fluit en harp van Mozart samen met Abbie de Quant en het Nationaal Jeugd Orkest onder leiding van Viktor Liberman. Toen zij 10 jaar oud was, speelde zij voor Hare Majesteit Koningin Beatrix.

Als soliste met orkest was zij o.a. te beluisteren in concerten met een groot aantal gerenommeerde orkesten in binnen-en buitenland

Over Felicia en Gwyneth 2/2

Gwyneth gaf soloavonden over de hele wereld . Onder andere in Parijs, Boekarest, Barcelona, Londen, Tokio, Athene, Praag, Rome, Venetië, Peruggia, Tel-Aviv en Jeruzalem. In januari 1999 debuteerde zij zowel in New York (Merkin Concert Hall) als in Londen (Wigmore Hall). Gwyneth keerde vele malen terug naar de VS en toerde intensief door 16 staten. In maart 2002 gaf ze een concert in de Carnegie's Weill Recital Hall in New York.

Gwyneth heeft sinds 1992 aan verschillende concoursen meegedaan en won de eerste prijzen bij onder andere de Stichting Jong Muziektalent, het Prinses Christina Concours, het internationale Nippon Harp Competition in Tokio en het Torneo Internazionale di Musica in Rome, de eerste prijs van het 1998 Internationale Harpconcours in Tel-Aviv, waar zij de jongste prijswinnaar ooit was en een speciale Gulbenkian prijs ontving voor de beste uitvoering van het harpconcert van Schäfer. In 1999 won zij de eerste prijs van de Young Concert Artists International Audition in New York en is daarmee de eerste harpiste die ooit een dergelijke onderscheiding te beurt viel in de toen 38-jarige geschiedenis van dit concours. Bovendien werd haar de Beracasa Foundation Award en de Mortimer Levitt prijs toegekend.

In 2000 werd Gwyneth Wentink de Aaron & Irene Diamond Soloist prijs toegekend alsmede de Richard Hall Fonds prijs. In 2001 ontving Gwyneth de Netherland-America Foundation Prize.

Gwyneth's solo-cd (uitgebracht door Egan Records) is door het maandblad Luister met de "10" van de maand bekroond. In het najaar van 2006 verscheen een nieuwe cd van Gwyneth bij Naxos waarop ze te beluisteren is met 3 harpconcerten van Rodrigo. Haar tweede solo CD, uitgebracht in 2006, werd ontvangen met lovende recensies. Gwyneth is regelmatig nationaal en internationaal te beluisteren en te zien op radio en TV.

Gwyneth speelt met grote passie in verschillende kamermuziekensembles over de hele wereld en is toegewijd aan het ontdekken van nieuwe combinaties en repertoire voor de harp. Verschillende composities zijn aan haar opgedragen, waaronder composities van M. Flothuis, S. Natra en R. van Oosten. Sinds 2005 neemt Gwyneth deel aan het Kirwani Kwartet met de Indiase bansuri speler Pt Hariprasad Chaurasia en brengt de harp in de wereld van de klassieke indische muziek. In mei 2005 traden ze op in New York waarbij zowel een live cd als een dvd van het concert werd gemaakt. In November 2006 traden ze op in de opera van Lille en in London.

In mei 2006 kreeg ze de meest prestigieuze onderscheiding van het ministerie van OC&W toegewezen: de Nederlandse Muziekprijs. In april 2007 is deze officieel aan haar uitgereikt. De VSCD Klassieke Muziekprijs `Nieuwe Generatie` werd haar in November 2007 toegekend.

Gwyneth is geen onbekende bij de Randmeerconcerten. Ze trad al verscheidene malen bij ons op, zowel solo als met ensemble.

Meer informatie: www.gwynethwentink.nl

Toelichting 1/2

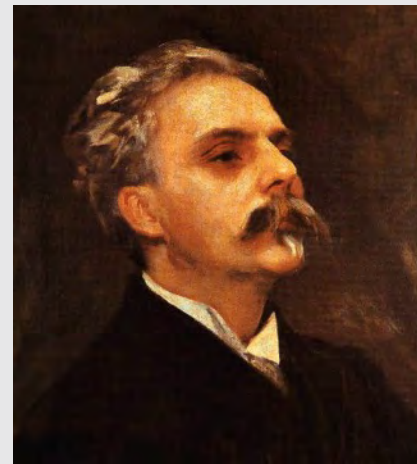
Fluit en harp vormen een zeer geslaagde combinatie. Dat blijkt uit talrijke werken die speciaal voor deze bezetting geschreven zijn, maar ook uit het feit dat veel muziek voor fluit en een ander akkoordinstrument ook uitstekend tot zijn recht komt met harp. Het enige onderdeel van het programma van vandaag dat oorspronkelijk voor fluit en harp geschreven is zijn de Cinque piccoli duetti van Françaix, alle andere zijn bewerkingen.

Dit geldt het meest voor de Sonate voor arpeggione en piano van **Franz Schubert** waarmee het concert begint. De arpeggione, een strijkinstrument, was in 1823 uitgevonden door de Weense gitaarbouwer Johann Georg Stauffer, als een kruising van een gitaar en een cello, met de zes snaren, de stemming en ook de frets van de gitaar. Stauffers uitvinding had niet veel succes: al tien jaar later was het volkomen van het muzikale toneel verdwenen. Schuberts sonate is misschien het enige werk dat er ooit voor

gecomponeerd is. Het handschrift vermeldt 'Nov. 1824', en in die maand vond ook de eerste uitvoering plaats, met Schuberts vriend Vincenz Schuster op de arpeggione. Of de compositie een betaalde opdracht of een vriendendienst was, staat niet vast. Beide mogelijkheden zijn goed denkbaar, want Schubert zat voortdurend in geldnood, maar hij componeerde in de eerste plaats omdat hij het niet laten kon, en schreef ook veel voor mensen in zijn naaste omgeving. Zoals zo veel werk van Schubert is de sonate pas lang na zijn overlijden (op slechts 31-jarige leeftijd!) uitgegeven, in dit geval in 1871. Omdat het oorspronkelijke instrument al lang niet meer bestond, stond toen al op de titelpagina: 'für Arpeggione oder Violoncello'. Altviolisten en violisten voelden zich eveneens vrij de arpeggione-partij voor eigen gebruik te bewerken, wat maar heel weinig problemen gaf. Ook de fluit is een goede kandidaat voor deze partij, want die is opvallend melodisch geschreven en er komen vrijwel geen dubbelgrepen in voor. In een sonate voor bijvoorbeeld viool en piano werden in Schuberts tijd de twee instrumenten meestal als gelijkwaardige partners behandeld, maar in dit geval is Schubert er duidelijk op uit geweest een solo-instrument te presenteren. De instrumentalisten zijn hem er dankbaar voor, of zij nu cello, altviool of fluit spelen.

Gabriel Fauré was van huis uit kerkmusicus. Hij was niet, zoals de meeste andere Franse componisten van zijn tijd, opgeleid aan het conservatorium in Parijs, maar aan de 'École Niedermeyer', een speciale kerkmuziekschool met een internaat, waar hij vanaf zijn negende jaar elf jaar lang studeerde in koordirectie, orgel, piano en compositie. De invloeden die hij hier onderging zijn in al zijn muziek terug te vinden. Zo liet Louis Niedermeyer, de oprichter van de school en Fauré's eerste compostieleraar, hem kennismaken met het gregoriaans en met de meerstemmige vocale muziek uit de Renaissance, wat heel bijzonder was in die tijd. Hij hield er een bijzondere smaak voor een soort melodische eenvoud en ingetogenheid aan over. Later had Fauré les van Saint-Saëns, waardoor hij juist veel eigentijdse muziek leerde kennen, zoals van Schumann, Liszt en Wagner. Maar hoewel ook hij door de gewaagde harmonieën van vooral Liszt en Wagner op nieuwe ideeën werd gebracht, heeft Fauré zich nooit laten verleiden tot de breedspakigheid en het nadrukkelijk etaleren van emoties die zo kenmerkend waren voor de nieuwere Duitse muziek van zijn tijd. Sterker nog, na de Frans-Duitse oorlog van 1870 behoorde hij tot de oprichters van de Société Nationale de Musique, die een nieuwe muziek propageerde, gericht tegen zowel de ongeremdheid van de Duitse muziek als tegen de oppervlakkigheid van veel eigentijdse Franse muziek, waarin de nadruk wel heel sterk lag op opera en instrumentale virtuositeit. De typisch Franse 'deugden' die Fauré en zijn medestanders wilden cultiveren waren een eenvoudige

en elegante melodie, helderheid in de vorm en de klank, kleurrijke en geraffineerde harmoniek, en een sterk beheerste emotionaliteit. Fauré's carrière verliep de eerste tientallen jaren maar moeizaam, en hij moest heel hard werken voor een bescheiden inkomen. Zijn composities brachten nauwelijks geld op. Na 1890 kwam hier verandering in, vooral doordat hij in 1896 werd benoemd tot leraar compositie aan het Parijse Conservatorium. De twee werken van Fauré die we vandaag horen danken hun ontstaan allebei aan de gang van zaken bij dit instituut. Zowel de Fantaisie op. 79 uit 1898 (oorspronkelijk voor fluit en piano) als de Impromptu op. 86 voor harp solo uit 1904 zijn 'morceaux de concours', verplichte, nieuw geschreven werken die alle examenkandidaten voor een bepaald instrument in één maand

moesten instuderen, en waarin een grote verscheidenheid aan speeltechnische moeilijkheden en muzikale uitdrukkingen was verwerkt. Het moet voor een componist als Fauré, met zijn afkeer van ijdel virtuos vertoon, een bijzondere uitdaging zijn geweest om in zulke stukken zijn eigen idealen trouw te blijven en ook nu het poëtische in de muziek voorop te stellen.

Toelichting 2/2

François Borne was in de eerste plaats fluitist. Hij was solofluitist van het orkest van het Grand Théâtre in Bordeaux, en rond de eeuwwisseling professor fluit aan het conservatorium in Toulouse. Hij moet als componist talrijke werken voor fluit geschreven hebben, maar het enige dat we tegenwoordig van hem kennen is de Fantaisie brillante sur des airs de 'Carmen', onder fluitisten bekend als 'Carmen-Fantasie', oorspronkelijk voor fluit en piano, die we vandaag horen.

Zulke fantasieën werden in die tijd veel geschreven door componerende virtuozen. Ze waren tegelijk een manier om de solist alle kanten van zijn kunnen te laten demonstreren, en een feest der herkenning. Enkele jaren geleden hebben wij zo de 'Carmen-Fantasie' voor viool van Pablo de Sarasate kunnen horen. Borne heeft zich beperkt in de keuze van zijn thema's; een groot deel van het stuk bestaat uit virtueuze variaties over de beroemde Habanera. Ook het Toreador-lied komt langs.

Ruim drie maanden geleden, in oktober, hebben we in een concert in Ermelo kunnen genieten van l'Heure du Berger voor blaaskwintet en piano van **Jean Françaix**. Dezelfde typisch Franse, pretentieloze, muzikanteske speelsheid horen we vandaag in de Cinque piccoli duetti ('Vijf kleine duetjes') voor fluit en harp, geschreven in 1975.

Het is een suite die bestaat uit vijf korte deeltjes die contrasteren in tempo en karakter. Françaix' melodieën liggen heel gemakkelijk in het gehoor, zonder dat je ze meteen kunt nazingen, en zijn harmoniek is bedrieglijk 'klassiek', maar hij voegt er wel heel geraffineerd zijn eigen kruiden aan toe.

Sinds de beroemde tranen van prinses Máxima zijn er maar weinig Nederlanders die nog nooit van de Argentijnse componist **Astor Piazzolla** hebben gehoord. En er zijn maar weinig componisten die zo met één genre worden vereenzelvigd als Piazzolla met de tango. Toch zag het er aanvankelijk niet naar uit dat hij zich in deze richting zou ontwikkelen. Hij werd geboren in 1921 in Mar del Plata, de op een na grootste stad van Argentinië, als kind van Italiaanse immigranten. In 1924, Astor was een peuter van drie, emigreerden zijn ouders opnieuw, nu naar New York.

Daar leerde Astor al op heel jonge leeftijd geweldig bandoneón spelen, de vorm van trekkharmonica die vooral in Argentinië populair is. In 1937 keerde Piazzolla terug naar zijn vaderland, nu naar Buenos Aires. Daar trad hij op en begon arrangementen te maken voor de tango-band van Anibal Troilo, die hem aanmoedigde serieus muziek te gaan studeren bij de 'godfather' van de Argentijnse muziek, Alberto Ginastera. Hier leerde hij recente ontwikkelingen van de westerse muziek kennen, zoals die van Ravel, Stravinsky en Bartók, en hierdoor geïnspireerd begon hij in allerlei genres te componeren.

In 1954 won hij een stipendium om in Parijs compositie te kunnen studeren bij de beroemde Nadia Boulanger. De kennismaking met Boulanger betekende de grote ommekeer in Piazzolla's leven: zij maakte hem ervan bewust dat hij alleen in de tango-muziek die hij had meegebracht volkomen zichzelf was, en vanaf dat moment wist hij dat hij zich helemaal hieraan moest wijden. Dat deed hij op zo'n creatieve manier, dat zijn vernieuwingen, onder invloed van alle ervaringen die hij inmiddels had opgedaan, in zijn eigen land aanvankelijk op veel weerstand stuitte. Piazzolla's 'nuevo tango' werd in het buitenland eerder geaccepteerd dan in Argentinië.

l'Histoire du tango is geschreven in de eerste helft van de jaren 1980 in Parijs, waar Piazzolla zich in 1974 had gevestigd. Het is een suite, oorspronkelijk voor fluit en gitaar, waarin de componist vier stadia van de ontwikkeling van de tango-muziek laat horen. In het eerste deel, 'Bordel 1900', staat de tango nog dicht bij de oudere milonga, die op zijn beurt was voortgekomen uit de Cubaanse habanera (misschien herkent u het habanera-ritme uit Bizets Carmen!). De titel herinnert aan de geboortegrond van de tango in de rosse buurten van Buenos Aires en Montevideo.

Het tweede deel, 'Café 1930', fungeert als langzaam tweede deel van de suite en vertegenwoordigt de tango zoals Piazzolla hem in zijn jeugd heeft leren kennen. De tango was in Argentinië inmiddels een geliefde dans voor alle lagen van de maatschappij, al gold hij in het buitenland nog steeds als gewaagd en erotisch. 'Night club 1960' verwijst naar de jazz-invloeden waarmee Piazzolla zelf de 'nuevo tango' had verrijkt. De titel van het laatste deel, 'Concert d'aujourd'hui', betekent letterlijk 'hedendaags concert' en geeft aan dat de tango zich heeft ontwikkeld tot muziek om naar te luisteren.

Hans Maas, 27 januari 2012

Onze contactpersonen geven u graag informatie:

voor Nunspeet
dhr. W.J. Bömer

E-mail: nunspeet@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 252968

voor Harderwijk
dhr. W. Molendijk

E-mail: harderwijk@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 421704

voor Ermelo
mevr. H. van Manen-Aartsen

E-mail: ermelo@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 563634

voor Putten
dhr. L. van Wijk

E-mail: putten@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 353842

voor Zeewolde
dhr. H. W. de Wit

E-mail: zeewolde@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 036 5223272

secretariaat
dhr. R.G. Lemmens

E-mail: secretaris@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 415593
Guido Gezellelaan 36, 3842 XM Harderwijk

financiën
dhr. H. Berkouwer

E-mail: penningmeester@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0577 411242
Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten

concertcoördinator:
dhr. R.A. Norg

E-mail: coordinator@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 551703
Margrietlaan 9, 3851 RS Ermelo

publiciteit/perscontacten:
dhr. M. de Lussanet

E-mail: publiciteit@randmeerconcerten.nl

websitebeheer en
Randmeerconcertbrieven:
dhr. A.P. Kuiper

E-mail: media@randmeerconcerten.nl

website Randmeerconcerten www.randmeerconcerten.nl

aanvraag programmaboekje, zie secretariaat of vul het formulier op de website in.

reservering concerten door abbonementhouders, zie website

Adressen van de concertlocaties:

Lukaskerk
Van Asch van Wijklaan 69
3853 KV Ermelo

Oude Kerk
Kerkbrink 1
3851 MB Ermelo

Catharinakapel
Klooster 1
3841 EN Harderwijk

Sandton Landgoedhotel Vennendal
Vennenpad 5
8072 PX Nunspeet

Hotel NH Sparrenhorst
Eperweg 46
8072 DB Nunspeet

Kasteel De Vanenburg
Vanenburgerallee 13
3882 RH Putten

Open Haven
Kerkplein 8
3891 ED Zeewolde

Programma 2011-2012

- 1 zaterdag 17 september 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Ruysdaal Kwartet met Jeroen den Herder (cello), Gijs Kramers (altviool), Emi Oho Resnick en Joris van Rijn (viool)
- 2 zondag 2 oktober 11 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
YooSeon Lee en Niek van Oosterom (pianoduet)
- 3 zaterdag 22 oktober 20 uur Ermelo Lukaskerk
La Rondine (blaaskwintet & piano) met Mariken Zandvliet (piano), Arco van Zon (hobo), Jeannet Landré (fluit), Sergei Dovgaliouk (hoorn), Nancy Braithwaite (klarinet), Jonathan Reeder (fagot)
- 4 zaterdag 12 november 20 uur Zeewolde Open Haven
Apollo Ensemble grote bezetting met 14 musici en Thomas Oltheten (fagot) *'Viel Spaß mit Mozart & Haydn'*
- 5 Zondag 27 november 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Pieter Jan Belder (klavecimbel) met o.a. *'Goldbergvariaties'* van J.S. Bach
- 6 Zondag 8 januari 14 uur Nunspeet Hotel NH Sparrenhorst
The Hague String Variations met o.a. Loortje van den Brink en Max Haft (viool), Hannah Shaw en Veronika Lénártová (altviool), Clotilde Lacroix en Adrien Chosson (cello)
- 7 Zaterdag 21 januari 20 uur Ermelo Lukaskerk
Amsterdam Ensemble met Eildert Beeftink (piano), Julia Tom (cello), Michael Hesselink (klarinet), Rosanne Philippens (viool)
- 8 zondag 5 februari 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Felicia van den End (fluit) en Gwyneth Wentink (harp)
- 9 Zondag 19 februari c 11 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Folke Nauta (piano) en Eva Stegeman (viool) met Huib Ramaer als verteller
- 10 zaterdag 3 maart 20 uur Zeewolde Open Haven
Hexagon Ensemble met Wout van den Berg (fluit), Bram Kreeftmeijer (hobo), Arno van Houtert (klarinet), Christiaan Boers (hoorn), Marieke Stordiau (fagot), Frank Peters (piano), Christine Ewert en Carol Linssen (acteurs) *'De lady Macbeth van Mtsensk'* van D. Sjostakovitsj
- 11 zaterdag 17 maart 20 uur Ermelo Oude Kerk
Rubens Kwartet met Sarah Kapustin en Tali Goldberg (viool), Roeland Jagers (altviool), Joachim Eijlander (cello)
- 12 zaterdag 31 maart 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Willem Brons (piano)

Randmeerconcerten 2011-2012 - bestelformulier voor abonnementen

dhr. en/of mevr. _____

adres _____

postcode en plaats _____

telefoon _____

e-mail *) _____

*) indien u de gratis Randmeerconcertbrief per e-mail wilt ontvangen

Bestelt hierbij:_____ abonnement(en) voor 7 concerten à € 112,- in totaal € _____
(u hoeft niet aan te geven welke 7 concerten van
de 12 concerten u wilt bezoeken)

_____ passe-partout(s) voor alle 12 concerten à € 168 in totaal € _____

_____ vriendenbijdrage(n) à €20 (of meer) per persoon in totaal € _____
(u dient zich elk jaar opnieuw op te geven)

totaal € _____

En (gelieve uw keuze aan te geven door een kruisje in het vakje)

 machtigt de St. Randmeerconcerten om dit totaalbedrag éénmalig af te schrijven van

rekening _____

t.n.v. _____

te _____

 **maakt dit bedrag over naar rekening 3177.78.722 t.n.v. St. Randmeerconcerten
te Vierhouten**

plaats en datum: _____

handtekening voor akkoord: _____

Randmeerconcerten

klinken

als kamermuziek in uw oren!

